

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illeti közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitási cikkek stb. intézendők.

Nyitási cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak tőrfogatáért 4 krajczár. Hivatásos hirdetések külön árszabály szerint számítanak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzék bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikre még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A mi bajaink.

Folyton hangoztatjuk, hogy Erdély egy kiapadhatatlan kincsébánya, folyói tejjel-mézszel folyók, fővénye arany, bérceinek belseje drágakő, legelői kővérek, szántóin a kalászos gazdagok, erdőiben a vad szapora.

És ez mind igaz az utolsó betűig.

De hát ha ez így van, honnan van az mégis, hogy az erdélyi részek lakossága ma már nem tudja magának megkapni benne a kellő foglalkozást? Honnan van az, hogy ezt a boldog, gazdag országrészt a lakos elhagyja, egy jobb hazát keresni kivándorol, elmegy Romániába? Honnan van az, hogy ennek a tejjel-mézszel bővelkedő országrész-

nek lakossága egyre pusztul, szegényedik, a helyett, hogy napról-napra meggazdagodnék?

Az oka igen egyszerű.

Nálunk Erdélyben a tőke még nem jutott odáig, hogy a meggazdagodást elősegítse, a közjólétet emelje, foglalkoztasson, mozgást idézzon elő. Nálunk a tőke sorvaszt és nem él. Nincs az úgy nálunk, hogy a tőkéből annak is jusson, a kinek nincs, a kinek csak a testi, kézi erő a vagyona; ellenkezőleg, nálunk a tőke apasztja és magába szívja fel a kis vagyont és a kézi erőre nem ad semmit. Demoralizál nálunk a tőke minden irányban.

Pénzügyi és tőkeipari tudományunk odáig megy: alakítani pénztárakat, oda gyűjteni a tőkéket, bevenni 5 százalékra és kiadni 8—12-re. A nyereség 3—7 százalékos. E nyereség osztalékot ad a részvényeseknek, a tőke összehalmozódik, de az, a ki azt a 8—12 százalékos előteremt, elszegényedik. Pénzvállalataink a tőkét nálunk még csak ezen uzsároskodó módon tudják kezelni.

Rettentő mérvben szaporodnak a pénztártáregyletek, mi által az egész tőke-manipuláció uzsároskodó irányt vesz.

És ezen irány mellett mi, ezen tejjel-mézszel bővelkedő országrészben pusztulunk, elszegényedünk. A tőke, mely ily módon kiszívattya a munkás, iparos, gazda fáradságának gyümölcseit, ezeknek nem tud

megfelelő működési kört adni; nincs arról gondoskodva, hogy az, a ki ezen pénztárakhoz folyamodik, egyúttal módjában legyen annak, hogy a tőkére háramló nagy kamat kikeresése mellett magának egy kis hasznot biztosítani tudjon. A lakosság a pénztárak szolgája lesz; azoknak gyűjt, azokért fárad, dolgozik.

Nálunk a tőke sokat akar nyerni. Nehány perzentért meg sem mozdul; az idegen tőke pedig nálunk meg nem állapodik, mert az idegen tőkét szédelgő irányba tereljük, sokat akarnak azon is nyerni.

Rég beszélünk mi minderről. A kamarák is megállanak a szóbeszédnél. Különböző hangzatos indítványok után látjuk ez országrészt boldogítani; különböző vállalatokat hoznak javaslatba, a melyekhez pénz kellene, de a melyekért a tőke még a fülét se mozgatja meg, mert bizonyos kockázattal járnak annyiban, hogy a 12 százalékos aztán 4-re szállítanak le, ki dolgoznék ilyen csekélységért?

Az iparkamarák jelentéseiben évről-évre olvassuk a boldogító javaslatokat. Nincs, a ki azokat foganatosítsa.

Szóval, mi csak Erdély dicsőítésével vagyunk; javaslatokon törjük a fejünket, tőkéinket pedig összeadjuk a pénztárakba és uzsorászkodunk. Iparvállalatokba nem fektetjük.

Nálunk nem abban rejlik a baj, hogy nincs pénz, hanem abban, hogy sok van, csak hogy

A „Székelyföld“ tárczája.

Apróságok.

A munkadíjak történetéből. A „Chronique Industrielle“ régi okiratok és számadások alapján összeállítás közöl a franciaországi régi munkadíjakról. A terjedelmes táblázatból elég annyit megemlíteni, hogy a XIII-dik században a munkadíj hetenkint harmadfél frank volt, a következő században 3 frank s aztán fokozatosan emelkedett. A múlt században 9—10 frankot tett, jelenleg pedig átlag 19 frank. De nagy különbség van a mostani és régi munkás közt. Hajdanában a rossz szerszámokkal alig negyedét lehetett elvégezni a most egy ember által teljesített munkának.

Pöregyéz miatt. Bristolban egy esztérgályosnak le kellett vágni a jobb kezét. A lemetezett részt aztán az orvos spirituszba tette s elküldte egy orvosi muzeumba. A megcsontított esztérgályos azonban mikor felgyógyult, követelte a kezét. Az orvos azonban nem tudta odaadni, mert az orvosi muzeumban nem képesek biztosan megmondani, hogy melyik az esztérgályos keze, miután több kéz is van ott. Az esztérgályos erre pörbe fogta az orvost.

A gőzmotordonyok gőze. Egy amerikai lap kiszámította, hogy az Egyesült-Államokban 30 ezer gőzmotordony működik, s ezekből minden héten 53 milliárdnyi kőből gőz száll el. De valóban elszáll-e? — kérdezi a lap — s nincs-e befolyással az időjárásra, a felhőzetre, az esőre? Választ a szakértőktől vár. Egy másik számítása szerint az Egyesült-Államokban működésben levő gőzgépeket egybevéve, azokból hetenkint 477 milliárd kőből gőz jut a légkörbe.

A rókák ellen. Egy párisi lap azt állítja, hogy a rókák ellen leghatásosabb szer egy darab vörös posztó. Ha a tyúk ölre, vagy a juhok nyakára egy darabka vörös posztót akasztanak a biztonság tökéletes a rókák ellen, hanem — ugymond a párisi lap — csak Angliában, a hol a vörös posztó emlékezteti a rókákat a vörös frakkos rókadászokra.

Postafecskék. Franciaországban, hol a postagalambok tenyésztését és kitanítását annyira üzik, kísérletet tettek, hogy fecskéket nem lehetne-e hradói szolgálatra kiképezni. Desbouvrie Jean, ki sok postagalambot nevelt, tette meg a kísérletet Roubaixban és pedig — állítólag — a legjobb sikerrel. Tizenöt fecskét tanított néhány napig s oly bizalmasak lettek e madarak, hogy gazdájuk kezére is rászálltak. A fecskék nyakára könnyű pántlikákat kötöttek s elbocsátották.

Szerteszét szálltak, de negyed óra múlva már egyenkint visszatértek. A fecskéknek hadi célokra használása mindenesetre nyereség volna, mert röpkésük gyorsabb mint a galamboké, magasabban repülnek s így nincsenek kitéve oly könnyen az elpusztulásnak, a lelövésnek. A táplálékot röptükben szedik és otthon is egyszerűbben lehet táplálni. Azt szintén előnyök közé sorozzák, hogy könnyebben idomíthatók a galambnál. De hátrányuk, hogy csak őszig érzik jól magukat nálunk. Desbouvrie azonban erősíti hogy ő egy télen már egy csomó fecskét könnyen eltartott.

Népszokások Orosz-Örményországban. Ararat tartományban nevezetes falu Chácsig. Ember és állat biztosan meggyógyul ott, úgy tartják már régi századok óta az örmények. A falutól nem messze látni egy fedetlen épületet, ennek van a csodás hatása. Az örmény nép azt tartja róla, hogy az angyal vetette le födelét a völgybe. Az épület falain belül egy faragatlan kő hever, melyen két, keresztet ábrázoló jelvény látható. E helyet, hova Chácsig lakói bucsura szoktak járni, Engzaráthnak nevezik. Engzaráth — állításuk szerint — meggyógyítja az emberek és állatok fájdalmait. A szomszédfalvakban sok állat pusztul, míg Chácsigban az engzaráthi erő miatt még egy bárány sem döglik el. Alig olvadt el az utolsó hó tavasszal, a chácsigiai marháikat, barmaikat Engzaráth közelébe hajtják; itt leolnak

ez a sok pénz kamat után vadász, nem foglalkoztat, az ipari és kereskedelmi vállalatok iránt érdeke nincs.

Mikor tőlünk e bünéből kigyógyul, erdélyi országrészünk boldogabb napokat fog élni; addig pedig még csak vándorolgatunk kifelé és szegényedünk.

A király köszönete. A király Mária-Valéria főhercegnő esküvője alkalmából a következő legfelsőbb kéziratot bocsátotta ki:

Kedves gróf Szápáry!

Szeretett leányunk, Mária-Valéria főhercegné menyegzőjének öröndetes alkalmából kedvelt Magyarországom minden részeiből vett szerencse-kivánatok és hódoló üdvözetek által ismét valóban megható jeleit fogadtuk azon szeretetteljes részvétnak, melylyel hű népeim házam és családom sorsát mindenkor kísérik.

Midőn e rendületlen hűség és ragaszkodás eme sokféle nyilvánulásaiért az illető testületeknek és személyeknek, saját, valamint a császárné és királyné s gyermekeink nevében is legbensőbb köszönetünket kifejezem, különös megelégedésemre szolgál, hogy ez alkalommal is számos jótékony-sági tények, alapítványok és felajánlások, házam ez örömnappéhoz fűződnek, s leányunk házassági egybekelésének napja a jótékony-ság és felebaráti szeretet művei által, melyek ezentul nevét viselendik, mindenkor áldásteljes emlékezetben fog maradni.

Utasítom önt, hogy e köszönetünket ország-szerzte hirdesse.

Kelt Ischlben. 1890. évi július hó 31-én.

Ferencz József, s. k.

SZEMLE.

Vilmos német császár oroszországi látogatása foglalkoztatja legelőkelőbb a politikai köröket. A német császár, — ki jelenleg Ostendében van s onnan Angliába utazik, — csak ez útja befejeztével fog Szentpétervárra menni, hol fogadtatására már is nagyban folynak az előkészületek.

Az orosz lapok e látogatástól igen sokat remélnék. Azt hiszik, hogy e találkozás után okvetlenül fordulat fog beállni Németország külügyi politikájában Oroszország javára.

Sajátságos jelenség, hogy még az öreg Bismarck is mennyire udvarol most a muszkának, mintha csak Vilmos császár minél szívéliesebben fogadtatását akarná előkészíteni. Az ember szinte hajlandó feltételezni, hogy Bismarck lemondása, un-

fiatal állatot: fogadásuknak eleget tesznek és marháikkal hazatérnek. Evénként husvét napján Chácsig faluban csak a nyomorékok és a nagy betegek maradnak, ellenben az ifjak, öregek, leányok, gyermekek mind Engzárthba mennek; magukkal viszik az ökröket, teheneket, lovakat, juhokat, kutyákat, macskákat. Az emberek vigadnak, esznek-isznak. A tejelő juhokat és teheneket egytől-egyik mind megfejjik és a tej egy részét a falu szegényei közt osztják ki, a többibe rizs-kását főznek (gáthnábúr); azután két nagy asztalt terítenek; egyik mellé ülnek a nők, a másik mellé a férfiak.

A lélek zészéről. Egy felnőtt ember óránként körülbelül 20 liter szénsavat lehel ki, tehát egy év alatt 175200 litert, melynek sulya körülbelül 344 kilogramm, a belehelésre az embernek majd ugyanannyi élenyre van szüksége. Számítás szerint 32 ember körülbelül ugyanannyi szénsavat hoz létre, a mennyit egy hektári terület gabona-föld vagy erdő, tenyészési periódusa alatt. Ezek után ki lehetne számítani, hogy tulajdonképpen hány ember bir a földön megélni, illetőleg lélekezni. Eddig a föld tenyészeti felülete tökéletesen elegendő az éltető levegő előállítására. A hol mező és erdő a nagyobb emberi települések közelében hiányzik, ott a szél gondoskodik az éleny helyes szétoszlásáról.

talán zsörtölődései nem egyebek előre kicsinált, nagyobb szabásu politikai játéknál, a mely az ifju német császár czélbavett terveinek kiviteléhez szükséges.

Ez utazással kapcsolatban természetesen a bolgár-kérdés is napirenden van. A „Times“ azt írja, hogy Berlin és Bécs között a napokban élénk sürgönyváltás folyt a bolgárügyeket illetőleg. Valószínűleg egy Oroszországra és Ausztria Magyarországra nézve egyaránt kielégítő megegyezést próbáltak létesíteni. A czár állítólag már nem ellenzi Valdemár dán hercegnek esetleg bolgár fejedelemséggé leendő megválasztását. A „Times“ e hírt azonban úgy a berlini, mint a bécsi lapok tagadják; azt mondván, hogy sem Ausztria-Magyarország nem hajlandó arra, hogy bármilyen, a népakaratával ellentétben álló egyezkedésbe bocsátkozzék, sem pedig a koppenhágai és athéni udvaroknál uralkodó viszonyokban nem változott még semmi sem, mely annak idejében Valdemár hercegnek lehetetlenné tette a bolgár trón elfoglalását. Tudvalevő, hogy Keresztély dán király és György görög király, Valdemár hercegnek bátyja, tekintettel a hatalmak és Bulgária között fennforgó érdekösszekocozásokra, annak idején komolyan tiltakozott az ellen, hogy Valdemár herceg a bolgár trónt elfogadja.

E nyilatkozattal szemben a „Nord“ megjegyzi, hogy a bolgár kérdésnek egyetlen megoldása a berlini szerződés helyreállításából áll; mely szerződésből Oroszország egy talpalatnyit sem enged. A berlini szerződés szabályozza egyuttal a bolgár fejedelm választását is és az e szerződés értelmében megválasztott fejedelmet Oroszország is el fogja ismerni.

Különös és minden valószínűség szerint e dolgokkal áll összefüggésben, hogy Koburg Ferdinánd herceg még nem tért vissza Szófiába, holott e hó 2-ára várták. A fejedelm ez időszert Stájerországba időzik s onnan pedig Magyarországra, Pusztaföldre jön, hogy több napot töltsön bátyjánál Koburg Fülöp hercegnél vadászaton.

Szerbiában ez idő szerint, legalább látszólag, csend honol. Legnevezetesebb mozzanat az, hogy a haragos Natalia el akarja hagyni Belgrádot, a mi kétségtelenül Milán helyzetének megszilárdulását jelentené.

Az amerikai cserepaték, úgy látszik, véget értek. De Rivas tábornok, ki saját hazája, San-Salvador ellen fordult, vereséget szenvedett s elfogatván, fobélovett. A katonaság, mely az összeesküvésben résztvett, meghódolt s kész szükség esetén visszamenni a határra.

Argentina felé pedig angol hajóraj evez, hogy szükség esetén fegyverrel oltalmazza meg a brit alattvalók életét és vagyonát.

T a n ü g y.

A tanítók nagy-gyűlése.

(Folyt. és vége.)

Vannak korszakok, midőn hazánkban felgyulad a szalmaláng, de az a tartós érdeklődés, melyet a társadalom az egyetemes tanítógyűlések iránt mutat, a nép tagadhatatlan politikai ösztönének eredménye, annak az ösztönnek, mely egykor a rab-szolgaság napjaiban az Akademia alapításával a Kazinczy-ünnepekkel tisztán társadalmi uton egy nagy lépést tett előre, melyet azontul a hatalom birlálói sem ignorálhatnak többé, annak a politikai ösztönnek, mely felajdult a nemzeti zászló megsértésekor s mely a Kossuthok és Deákok nagy műveit diadalra juttatta.

Sokat irhatnánk az egyetemes tanítógyűlések működésének sikereiről. Elmondhatnók, hogy ezek teszik általánossá a tanítók önszegélyző törekvéseit, az Eötvös-alapot, árva-házat, melyek ma annyi jótékony-ságot gyakorolnak; ezek tették lehetővé a tanítói nyugdíj-alapot, mely ma — keletkezés óta 15 évvel — már 8 millió forint felett rendelkezik, ezek hívták fel a közfigyelmet a magyar nyelv tanításának szükségességére, a népkönyvtárak fontosságára, a hitoktatás reformjára s más fontos kérdésekre. De ha mindezt elmondanók is, nagyon keveset állítanánk, mert ugyan-ezeket az egyes tanító-egyleteket s a szépen virágzó tanügyi sajtót is felkarolták. Az egyetemes tanítógyűlések jelentősége más és sokkal nagyobb. Nem az egyes határozatok döntök e gyűlésen, nem kérdések tárgyalása; az ily nagygyűlések politikai

fontossága jelentősége az, hogy eszméket ad irányadókul, hogy egyesíti a népoktatásügygel foglalkozókat s kapcsolatot létesít azok között, kik a jövő nemzedék hivatott nevelői.

Hét főbb nyelv s hét különböző hitfelekezet darabolja szét belső ellenségeként gyenge nemzetünk fiait apró csoportokra. Az egyes megyei s kerületi tanító-egyesületek e szétválasztó elemi erők hatása alatt igen gyakran előszeretettel keresik azt, a mi elválasztja e hazában a polgárt s a szaksajtót sem képes mindig felülemelkedni e korlátolt felfogás módon. Itt azonban, az egyetemes gyűléseken mindig győzött s győzni fog a népnevelőknek hivatásukkal összefüggő idealizmusa s tiszta kulturpolitikai eszméje. Magyarország tanítói az egyetemes gyűléseken csak magyarok, csak emberek akarnak lenni, a lelkesedés elemi erejével szemben elnémul a nemzetiségi s felekezeti zavaró hang s az a népnevelő, ki otthon a kicsinyes hatalmakkal köz, a görög rege Antaeusként erőt merít itt az egyetemes gyűléseken, hogy világosabban lássa eszményképét, midőn Kárpátoktól Adriáig egy lesz a magyar; midőn a műveltebb s jobbá lett társadalom azt fogja első sorban keresni, e mi az embert közelebb hozza az emberhez, hogy új eszméket valósitva meg, ne csak ott tul a ködös jövőben keresse az emberi boldogságot.

Nem kicsiny, nem mulékony erkölcsi hatalom tehát az egyetemes tanítógyűlés. Az a harmincz-ezer egyén a jövő nemzedék nevelője, a kulturpolitikusok reményei bimbójának fejlesztője. — Jobbjaik látják a hiányokat, sajnosan érzik, hogy ma a magyar tanító csak kis gyermekek oktatója, de nagy feladatát, a nép tömegének nevelését még alig kezdhette meg. Itt az egyetemes gyűléseken hintik el az új eszméket, törnek új-új réseket. S majd egykor évtizedek múlva, midőn hazánkban is uralomra jut a közművelődés s emberszeretet hatalma, midőn nem kell sötét gyanuval vagy épen ellenszenvvel tekintünk polgártársaink ezreire, a művelődéstörténelem írja sok más tényező mellett a tanítók ünnepi összejöveteleire is fog utalni, mint egyik tényezőre, mely az egykor felekezeti s nemzetiségek szerint megosztott s nagy tömegében műveletlensége miatt közönyös magyart emberré s valódi magyarra tette. Kinek megadatott látni, rokonszenvvel nyujtja kezét az üttörők ünnepi összejövetele felé: a nemzetlét megszilárdulásának egy-egy öröndetes szivdobbanása ez.

György Aladár.

Külömfélék.

— **Rendkívüli képviselőgyűlés.** Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete folyó hó 5-én rendkívüli gyűlést tartott, melyen a következők tárgyalattak: 1. Polgármester előterjeszti, hogy Kézdi-Vásárhely város regálemegváltását a megyei közigazgatási albizottság 206.000 forintban állapítván meg, nem tartja-e helyesnek ezen összeg biztosítása czéljából a pénzügyminiszter ur ö nagyméltóságához küldöttséget menesztetni, mivel csak 157 ezer 442 forint ígértetett meg e czélra? A képviselőtestület a küldöttségnek a nagymélt. pénzügyminiszter urnál megjelenését helyeselve, a tanács részéről Bartók Károly polgármester és ifjabb Kovács Dániel pénztáros urakat küldi ki; a polgárság részéről K. Csizsár József csatlakozott hozzá. Az érdekeltség mentől számosabb csatlakozásra felhívati határozatott. — 2. Polgármester előterjeszti a belügyminiszter ur ö nagyméltóságának 49.897. sz. a leiratát, melyben tudatja, hogy a Keoskés Zsiros havasok elfoglalt területeit per útján visszaszerezni, nem tartja helyesnek, mivel a szükséges nemzetközi lépéseket a külügyminiszterium által már megtette, s azou nézetének adott határozott kifejezést, hogy a város per nélkül is jogaiba vissza fog helyezettetni. A képviselőtestület a magas leiratot öröndetes tudomásul vette. — 3. Felolvastatott mélt. br. Apór Gábor alispán urnak 2867. sz. átirata, melyben közölteik a háromszékmegyei törvényhatósági közgyűlés azon határozata, hogy a közrendőri bírság-pénzek a „Stephanie“-menház javára fordítandók. Örömmel vételet tudomásul és a menház elnöksége értesítettetni határozatott.

— **A k.-vásárhelyi tanuló ifjuság szombatán tartotta zárkörtü nyári táncmulatsáát,** mely a hozzá kötött ígéreteknek és jó hírének megfelelőleg igen szépen sikerült. A kezdeményezés czélja már a mult évről sokkal ismertebb a közönség előtt, semmint arról itt szólnunk szükséges volna. Délután 5 órakor vonult a tanuló ifjuság menete az

„Unió“-kertbe, hol a diszesen felékitett szinkör és kert csakhamar megtelt az érkező közönség nagy számával, úgy, hogy nemsokára a pezsgő fiatalok „ad medias res“ tehette magát, azaz rázendítették a barna fiúk a ropogós csárdást s kezdődött a vidám, zavartalan multság, még pedig oly kedvvel, hogy a négyeseket 60–70 pár táncolta. A szép számú distingált közönség közt láttuk a környék kedves vendégét, Bálint Gábor nagyhírű tudósunkat, nemkülönben városunk egész intelligenciáját, sőt a vidék is szép számmal volt képviselve. A mi pedig a szép nemet illeti, a szem alig győzött eleget nézni a bájos, ifjú szépségek tömegeiben. Körülbelül 10 óráig tartott szakadatlan tűzzel a tánc, midőn változatosság kedvéért a műkedvelői előadás kezdődött meg. Az első darab Berczik Árpád „Közügyek“ cz. vígjátéka volt, melyben a rangkországban szenvedő gazdag Háber komikus alakját Szőcs Mózes, a tipikus giegerlt (Gócsi Muki) Székely Ödön adták kezdőkén ritka közvetlenséggel és praecizitással. Elismerést érdemel Tóth József (Lakos Andor) jól átértett gondos játékaért. A női szerepek is jó kezekben voltak, és a kedves, szende Etelkát (Székely Margit), valamint az elmés Olgát (Török Aida) zajos tapsokkal jutalmazta a közönség. A „Közügyek“-et a „Hol a férj“ cz. csattanós kis francia vígjáték követte, melyben egy házassággyűlölő agglegény — kinek szeme azonban még mindig megakad a szép menyecskéken — végre, ha nem is feleséghez, de szerető családhoz jut, a szereplők: Török Gy. Andor (Dubourg kapitány), Székely Ödön (Pál), Longhi Irma (Ernestine) és Tóth József (Kázmér) elismerésre méltó ügyességgel állottak meg helyükön. A közönség élénk érdeklődéssel kísérte a két darabot és tetésésének többszöri tapsokkal adott kifejezést. — Előadás után vacsora következett, melynek végzetével újult erővel kezdődött meg a tánc és folyt a legjobb kedvvel hajnali 3 óráig. A multság — tekintettel az ideai kedvezőtlenebb körülményekre — épen oly szép sikerűnek mondható, mint a tavalyi, a mennyiben az összes bevétel 210 frt 64 krt tesz ki. A fényesen sikerült augusztalis, ismét tanuskodik ama jóindulatról, melylyel a közönség az ügybuzgó rendezőség nemes célú kezdeményezését fogadta és pártolja. — T.

— **Primitia.** Lélekemelő ünnepély folyt le múlt vasárnap Hatolykán. E napon tartotta hatolykai birtokos Fekete Károly Imre fia első szent miséjét. E kiváló szép ünnepély után 70 teritűki bankett volt, melyen a nagyszámú rokonságon kívül, — egy-kettő kivételével — az összes kerületi papság jelen volt. A szebbnél-szebb tiszteletben nem volt hiány.

— **Halálozás.** Szabadkai Turesányi András Román állami vasúti mozdonyvezető folyó hó 2-án reggel 1/8 órakor, életének 40-ik, boldog házasságának 20-ik évében, hosszas betegség után, szív-szélhűdében, a helybeli „Rudolf“-kórházban elhunyt. Temetése vasárnap délután 4 órakor volt nagy részvét mellett. Jól esett látnunk városunk polgárságának nemes emberbaráti szeretetét, mely az idegen halott özvegye bánatának enyhítésére, tömeges megjelenésével nyilvánított.

— **A zóna eredménye.** A magyar állami vasúton a zóna-tariffa most már egy év óta van érvényben és annak sikere felett már biztos ítéletet mondhatni bár az utolsó hét eredménye csak 7–8 nap múlva készül el. A „B. C.“ értelése szerint július hóban még nagyobb volt a személyforgalom és bevétel, mint tavaly augusztusban, az új tariffa első hónapjában a személyforgalom 280 százalékkal szaporodott s e mellett a bevételek 15–17 százalékkal emelkedtek a mennyiben a vonalak hossza gyarapodott és néhány helyi vonaton kívül még új vonatokat sem kellett bevezetni. A megrendelt új kocsikra pedig szükség lett volna minden körülmények közt, mert rég hiányoztak, kétségtelen dolog, hogy a zóna-tariffának nemcsak nemzetgazdasági, hanem anyagi eredménye is minden várakozást felülmúl.

— **Kémnek nézett herceg.** Sabran-Pontevés herceg, ki legújában Komárommegyében vett birtokot, a napokban Bécsbe akart utazni. Bement Győrbe, de lekészt a vonatról. Az éjet egy szállodában töltötte, aztán már hajnalban felkelt, s megnézte a város nevezetességeit és szenvedélyes rajzoló levén, nyomban le akarta rajzolni a püspöki residenciát. De két drabant kémnek tartotta és bekísérte az őranyára, honnét csak két óra múlva és nagy boconatkérések között eresztették el.

— **A minta anyakönyv.** Szathmármegyei Ávas-Vámfaluban a debreczeni ref. püspökség a múlt hóban Benosik István esperes ellen anyakönyvi vizsgálatot rendelt el. Benosik 25 évig lelkeskedett Ávas-Vámfaluban s ez idő alatt példátlan gondatlansággal vezette az anyakönyveket. A vizsgálat konstatálta, hogy az esketési, halálozási és keresztelési anyakönyvek majd minden lapjában egész rovatok vannak kivakargatva vagy keresztülhuzgálva, hogy mindezt ki tette, az nincs bejegyezve. A halottak közül nagyon sok nincs beírva, vagy pedig helytelenül. A keresztelési anyakönyvben a törvénytelen gyermekek apja is be van rendezve vezetve, akár jelentkezett az apaságra, akár nem, be van írva még az oly apa is, ki jóval előbb meghalt, mint az ily gyermek megszületett. Találtak még oly abszurd bejegyzést is, hogy 1868-ban egy férfi szült volna leánygyermeket, bár ez 1867-ben már meghalt. Majd 1864-ben egy és ugyanazon szülőtől márcz. 11-én is, később 5 hó múlva, aug. 30-án ismét származott volna fia gyermek, a kik az anyakönyv szerint külön meg vannak keresztelve, két helyen beírva más-más keresztneveléssel. Az egyházi többség remélhetőleg teljes szigorúsággal fog eljárni ez esetben, mert nem szabad megengedni, hogy ilyen esetek kisebbség a bizodalmat, melylyel a világi hatóságok az anyakönyvvezetési teendők tekintetében vannak a lelkeszi hivatalok iránt.

— **Tetemre hívás.** Bodajkon, Fehérmegyében, Pápai István fürdőszolga a napokban gyanus körülmények közt elhunyt. A hir akkor azt sugtogta, hogy neje megmérgezte. E hir terjesztésére az adott okot, hogy a házaspár örökös viszályban élt egymással s az asszony nem egyszer sóhajtott fel mások hallatára is, hogy bárcsak menne ki már az ura ebből az árnyékvilágból. A lakosság közt szárnyra kelt gyanusítás eljutott a hatóságokhoz s így rendelték el a holttestnek felboncolását is. A boncolás tényleg megtörtént s találtak is a holttestben olyan anyagokat, melyek arra vallanak, hogy Pápai mérgezés áldozata. Minthogy azonban a mérgezés teljesen megállapítva nincs, a holttest vizsgálat végett felküldték Budapestre, az országos kémiai intézetbe. Az asszony ellen a vizsgálatot megindították.

— **A gyilkos tehén.** Bolya Todor lui Petru, kergesi 14 éves szolgafutara egy tehent bízta, hogy azt egyik szomszédhoz vezesse. A fiú kötelet kötött a tehén szarvára s a kötél másik végét karjára csavarta. A tehent a legyek bántani kezdték s az futni akart. A fiú megkísérelte visszatartani, de megbottolt s elesett. A tehén a lábai alá került gyermektől megvadulván, magával ragadta azt s a szerencsétlent, ki karját ki nem tudta szabadítani, magával vonszolta a földön, fákon, kőveken keresztül. A megvadult állatot mintegy félóra múlva tudták csak feltartani, a mikor a fiú már számtalan súlyos sérülést szenvedett s egész fejébőre annyira lehorzsolatott, mintha scalpírozva lett volna. Még élve szállították a dévai kórházba.

— **A műteremben.** Egy festőt, a ki magát az igaztalanul mellőzött tehetségek közé sorolja, egyik barátja meglátogatja, s figyelemmel nézi a műterem egyik legutóbb elkészült festményét. — Hosszu szemlélődés után megjegyzi: „No lásd, ezt már eltaláltad, azonban még sem kellett volna arcát olyan pirosra festened, s akkor mindjárt jobban ki lehetne venni.“ Festő: Ejnye a pokolba is, ugyan kiről beszélsz te itt? Barát: Hát ugyan kiről másról, mint a nagybátyádról! Vagy talán valami egyebet ábrázol? ... Festő (világfájdalommal): A nap lementét.

— **A czár levele.** Körülbelül öt héttel ezelőtt a zágrábi Matica Hrvatska tudományos társaság egy kis csomagot adott fel a zágrábi postán, melyen a következő cím volt olvasható:

Alexander Car

Cirquenizze.

A zágrábi postahivatal kiadója bizonynyal nagy nagy sietségében csakis azt látta, hogy „Alexander Car“, a mi magában is elegendő megtudni, hogy e csomagocska az európai nagyhatalmak egyik fejének, a minden oroszok czárjának szól; sietett is a csomagot azonnal utjára indítani. Egy hónap telt bele, míg a hosszú utról a kis csomag ismét visszakerült a zágrábi postához, egy irás kíséretében, melyen a czár titkára tudatja, hogy a csomag valószínűleg tévedésből került oda. Az illető postahivatalnak csak akkor jött nyomára, hogy az „Alexander Car“ tulajdonképen a cirquenizzei fiummegyei esperes, ki most már kezéhez is kapta a Pétervárt látott kis csomagot.

— **A hárem új gyöngye.** A török szultán, mint konstantinápolyi lapok írják, a kis-bájrán ünnepe alkalmából néjéitől, Adile hercegnőtől egy gyöngyű tizenhat éves georgiai rableányt kapott ajándékba. A hárem új gyöngyét aranyos, leférgyöngyözött hintóban vitték föl a csillag-palotába, óriástermetű nubiai eunuhok egész seregének kísérete mellett.

— **A párisi gróf** az utolsó kudarc után, melyet fia, az orleansi herceg, mint Franciaország első

regutája vallott, úgy látszik felhagyott a reménységgel, hogy hazájába egyhamar visszatérhessen. Rócker szenátor, a trónkövetelő bizalmasa, épen most ürteti ki az Eu várkastélyt, a királyi család e hivatalos lakóhelyét s minden butort Angliába szállítat. A kastély körül lakó nép, mint onnét jelentik, e rendelkezésen nagyon busul.

— **Revanche.** Requin történész Párisban egy régi irattal azt bizonyítja, hogy a könyvnyomtatást már tíz évvel előbb használták, mint Guttenberg feltalálta, tehát a világra szóló újítás nem német, hanem francia találmány. Ez irat szerint Wald-fogel Prokop, Prágából bevándorolt aranyműves 1444-ben új irásnemet ajánlott fel Avignonban egy Caderousse nevű zsidónak, egyúttal a hozzá való eszközöket, a betűket és a formákat is hajlandó volt átadni, abban az esetben, ha az alkut megkötötték. Prokop héber betűket ígért Caderoussanak. Megelőzőleg már pár évvel Vital Manaud avignoni polgárnak is felajánlotta találmányát, azonban mind a két ízben sikertelenül. Később megint akarta értékesíteni, keresett is hozzá pénzt, de ezen az uton sem boldogulhatott. Requin mind e tényeket az avignoni levéltár régi okmányaiból ki tudja mutatni.

— **A doktor és a baba háborúja.** Az atheni királyi palotában, hol most a görög trónörökösné (Frígyes császár leánya) gyermekágyban fekszik, nagy háborúság támadt az udvari nőörvos Hatpiscos dr. és a Berlinből hozott baba, Eckhardtné asszonyság között. Tudvalevő, hogy a trónörökösné kis fia időnek előtte született s eleinte nem is hitték, hogy eleven. Mozdulatlanul feküdt és nem sirt. Ekkor az orvos megfogta az újszülöttet és jó negyed óráig addig verte a hátát, míg a jelenlevők nagy öröme sivalkodni kezdett. Hatpiscos dr. azonban csak tovább is paskolta a kis herceget, mire a bábaasszony dühösen kiragadta a kezéből. A doktor úgy vélte, hogy ez orvosi méltóságán ejtett sérelem és kijelentette, hogy vagy a baba megy, vagy ő. A trónörökösné madám Eckhardt mellett döntött s az udvari orvos azonnal lemondott hivataláról. — A párisi Temps athénei levelezője egész másképp adja elő a dolgot. Hatzesko (és nem Hatpiscos) doktor befolyásos tagja a görög parlamentnek s ezért választották őt a trónörökösné orvosául. Hatzesko ur már husz éve, hogy abbahagyta az orvosi gyakorlatot s alkalmasint maga is érezte, hogy nem áll a tudomány mai színvonalán, mert mikor megkapta a kintitető megbízást Bécsbe utazott, hogy hirtelen megtanulja a mit már elfelejtett. A görög trónörökösné nagyon nehezen szült és azt mondják, hogy a Hatzesko dr. segédkezése mellett okvetetlen meghalt, ha nincs mellette, mint komorna, Berlin egyik legkitünőbb bábája, a ki aztán megmentette őt gyermekével együtt.

— **Abecedar.** A magyarnyelv tanulására a román elemi népiskolák számára a miniszteri tanterv szerint, Koós Ferencz brassómegyei kir. tanfelügyelő és Dariu János brassói román központi iskolai tanító gondos szerkesztésében, egy magyar és román „A. B. C. vagy Olvasókönyv“ jelent meg. Ezen könyvnek célja az, hogy a mit a tanuló az iskolába a tanítótól hall, akkor is foglalkozzék azval, midőn nincsen a tanító szeméi előtt. Ara csak 20 kr. Melegen ajánljuk az érdekelteknek.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mult hó (július) 27-én Kézdi-Szentléleken — nappal a Kis-Káson felelti nyíresben, este a központi iskola nagytermében — a „Nagyasszony“-kápolna és „Lourdesi“-oltár járára, szavalatok és felolvadásokkal egybekötött népies táncmulatság tartott, mely ugy szellemi, mint anyagi szempontból tekintve, igen szépen sikerült. Felülfizettek: Mélt. Gidófalvi Gergely főesperes-plébános ur, Gidófalvi Vilmos ó. nagys., Oláh Pálné 1—I. trakt.; ntdő Csató János kaplán ur 99 kr.; főt. Rápolthy Ferencz plébános ur, ntdő Lőrincz Sándor segédlelkész ur, Köntzei Miklós né ő nagysága 70–70 kr. Kajcsa Ferencz szárazpataki bíró ur 60 kr. Zonda Mihály polgári jegyző ur, ntdő Bíró Mihály s-lelkész ur 50–50 kr. Tkts Gábor Endre kántor-tanító ur, Keresztes János és Bagoly Mihály 20–20 kr. Kovács György 18 kr. Demeter Dénes, Veres Mihály, Bartalis János és Pászka Domokos 10–10 krt. Fogadják a nemes keblű felülfizetők a rendező bizottság halás köszönetét.

Füüdővendégek névsora.

Kovácsna.

Ferenczy József népszínházi tag Budapestről, 2 személy. Juon Dobrián tanár Brassó, 2 személy. Gráf Mádame ker. Braila, 5 sz. Kohn Sámuelné keresk. Hosszufalu, 3 sz. Koncz György birtokos Nagy-Borosnyó, 3 sz. Balogh Gyula kereskedő Kézdi-Vásárhely, 4 sz. Tóth István szeszgyáros Kézdi-Vásárhely, 4 sz. Pásztóhi Tibor kir. aljbíró Kézdi-Vásárhely, 3 sz. Valári Gariunó jegyzőné Hosszufalu, 2 sz. Potsa Jánosné birtokos Peselnek, 2 sz. Szentiványi Miklós né főjegyzőné S.-Szentgyörgy, 3 sz. Darabos Ferenczné birt. S.-Szentgyörgy, 3 sz. Lőrincz Jánosné birt. Dálnok, 1 sz.

Bartha Sándorné birt. Bardocz, 2 sz. Fejér Albert p. ü. fogalm. Budapest, 3 sz. Földes Sámuelné birt. Zágón, 2 sz. Grosz Frigyesné K.-Vásárhely, 1 sz. D. Veress Gyula ügyvéd Sepsi Szentgyörgy 6 sz. Horváth Ferencné birt. Makó, 1 sz. Krenitzky Károlyné ip. Kézdi-Vásárhely, 2 sz. Ambrus Albertné szeszgyárosné Kézdi-Vásárhely, 4 sz. Rápolthy Gábor birt. Alsó Csernáton, 2 sz. Báuffy Mária birt. Szentkatolna, 1 sz. Dr. Jancsó Benedek tanár Budapest, 6 sz. Fazakas Ferencz föld. Osdola, 2 sz. Beczásiné birtokos Zágón, 2 sz. Mihály Lászlóné orvosné Kolozsvár, 3 sz. Cserey Jánosné birt. Imecsfalva, 1 sz. Beczási József birt. Zágón, 3 sz. Bartha Mór prefektus Al-Torja, 1 sz. Orbán Elek bérő Zágón, 1 sz. Gyöngyösi István tanár Dicső Szent-Márton, 2 sz. Dénes Lajos kir. közjegyző Kézdi-Vásárhely, 6 sz. Rápolti László birt. Al Csernáton, 1 sz. Császár Lajosné birt. S.-Szent-György, 3 sz. Ahil Platte gyógyszerész Bukarest, 5 sz. Albu András fővigyázó Petrozsény, 1 sz. Patáki Gergely építész Kolozsvárt, 6 sz. Gödri Jánosné ügyv. Hosszufalu, 4 sz. Sylvester Kata birt. Kézdi-Vásárhely, 1 sz. Vilikó Rózália birt. Kézdi-Vásárhely, 1 sz. Dénes-Lukácsné birt. Egerpaták, 1 sz. Dr. Báuffy Zsigmond ügyv. Kézdi-Vásárhely, 5 sz. Koréh Anna birt. Zágón, 1 sz. Irk Antal birt. Brassó, 5 sz. Zemován Nikolainé birt. Újtóhán, 2 személy.

(Folytatása következik.)

245-ik közlemény

a háromszékmegei „ERZSÉBET” árvaleány-nevelő intézet javára tett szíves adakozásokról.

Márkosfalva.

Förő Imréné 4 kr. Barabás Gyuláné 10 kr. Domokos Albert 40 kr. Barabás Albert 2 lit. buza. Fodor Miklós, Szűcs Mihály, Székely József, Mantó András, Barabás Elek 1—1 liter, Hadnagy Mihályné, Bartha József, Sipos Lajos, Bakk László, Tuzson Lajos 2—2 liter, Barabás Gergelyné 3 liter, valaki 5 liter, Mátyás Zsigmondné 20 liter rozs, Hatházi Ádám 1 l. árpa, Becző Zoltánné 4 l. lencse, Száva György, Apor Miklósné, Debrecei András 1—1 lit., N. N., Barabás Daniélné, Barabás István 2—2 liter, Konda Mihály 3 liter, Balog József 4 l. törökbuza, Bodas Miklós, Bitai Ádámné, Csontos Mihályné 1—1 lit., Bakk Zsigmond, Barabás Zsigmond 2—2 liter, Barabás Gergely 3 liter paszuly, N. N. 25 liter pityóka.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1890. július 24

Br. Szentkereszty Stephanie,

elnök.

Székely Málvin,

jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Hirdetések.

Sz. 256. 303. 320.

connex. v. h.

Árverési hirdetés.

Alólirott kir. bírósági végrehajtó a kézdi-vásárhelyi tekintetes királyi járásbírósnak 1890. évi 2234 sz. alatt kelt végzése folytán ezennel közli, hogy teszi, miszerint végrehajtó brassói Veisz Edének 110 frt o. é. követelése s járulékaiként végrehajtást szenvedő kézdi-vásárhelyi Bede József és nője Bokor Zsuzsa elleni kielégítési végrehajtás folytán felülfoglalt 300 frt 25 krra 1627. p. sz. alatti végzés alapján megajándékozott végrehajtási jegyzőkönyvben elbecsült ingóságok 1-től 36 rendszámig, n. m. házi butorok, szerelvények nyilvános bírói árverezésein készpénzért el fognak adni, minek Kézdi-Vásárhelyen a piacon leendő eszközölésére határidőül 1890. évi aug. hó 18-ik napjának délelőtti 9 óráját üztetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ingóságok emez árverésen, az 1881. évi 60. t.-cz. 180 § a szerint, becsáron alól is eladatni fognak: a lefoglalt ingóságok netalán elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólírt kir. bír. végrehajtónál és az árverés napján a helyszínen, az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelytől, 1890. évi augusztus hó 2-án.

Kakutsi Ádám,

kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1895. közlg.

1890.

Hirdetmény.

A Maros-Vásárhelyt alakítandó kereskedelmi és iparkamara alkalmából a Kézdi-Vásárhelytől levő kereskedők és iparosok névjegyzéke K.-Vásárhely város tanácsánál közszemlére ki van téve. Mi azon értesítéssel hozatik a kereskedők és iparosok tudomására, hogy a jegyzék esetleges kiigazítása iránt előterjesztéseiket 14 nap alatt a tanács mint elsőfoku iparhatóságnál megtehetik.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa, 1890. évi augusztus hó 3-án.

Bartók Károly,

polgármester.

Máriazell gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

Utóérlelten hatású az étvágytalanság, gyomor gyengeség, búzós lehelet, savanyú felbőgés, szélrekedés, (kolika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és kőképződés, túlságos elnyúltság, sárgaság, undor és hányinger esetében, megszűnteti a főfájást (ha az a gyomor elrontásától származik) gyomor görcsöt, kemény székletet, székrekedést, az étel s italjal túlterhelt gyomrot kitisztítja, elűzi a belérgőket, s gyogyít lép, vesé, máj és aranyeres bántalmakat. — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési raktár: Brády Károly, gyógyszerár Krenster (Morva ország).

Óvást! A valódi Máriazell gyomor cseppek sok félekepen utáztatnak s hamisítatnak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírra van csomagolva, s melyek mellett használati utasítás is van tüntetve, hogy az Krensterben, Gúzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazell Labdacsock.

A Keményréklés és székrekedés ellen, évek óta lecsúszott hatásúknak bizonyult labdacsockok is, sokféle képen hamisítatnak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Krensteri gyógyszerész név alá íratva, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tükres 6 dobozzal 1 ft. A pénz előleges beküldése után, 1 tükres 1 ft. 20 Kr., 2 tükres 2 ft. 20 Kr., 3 tükres 3 ft. 20 Kr. ért. csomagolási és postabér mentesen küldetnek meg.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacsock nem titkos szerek, a gyógyható anyagoknak összetétele, minden használati utasításban föl van sorolva.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacsock kaphatók

Kapható: Kézdi-Vásárhelytől Kovács Ferencz gyógyszerárban; Tusnádon (fürdő) Dobay Sándor gyógyszerésznél. 41—43

Magyar királyi államvasutak.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1890. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1890. június hó 1-től.

A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)				
Brassó (vendéglő)			4.—	10.32	2.43	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	10.32 10.42	3.13 3.18		
Rotfalu	"	"	4.70	10.50		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	12.23 1.23	4.36 5.06		7.51
Földvár	"	"	5.04	11.04		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	1.50 2.36	5.24 5.57		8.41
Mogyorós	"	"	5.44	11.18		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	2.46 3.23	6.08 6.36		
Apáca	"	"	5.10	11.30		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	3.33 5.28	6.42 8.10		10.48
Köpecz	"	"	5.40	11.45		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	6.05 10.41	8.30 12.41		2.08
Agostonfalva	"	"	5.47	11.51		Budapest	(érk. ind.)	11.06 6.35	1.09 8.15		7.15
Alsó-Rákos	"	"	6.06	12.06		A [] foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 47 perczig számított éjjeli időt je- lentik.					
Homoród	"	"	6.35	12.27							
Kacsa	"	"	6.54	12.39							
Bene	"	"	7.17	12.56							
Erked	"	"	7.39	1.12							
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"	"	8.11	1.34							
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	(érk. ind.)	8.38 8.47	1.49 1.59							
Medgyes	(érk. ind.)	(érk. ind.)	10.40	2.59							

Brassóból Bukarest felé a vegyes vonat indul délelőtt 9 óra 48 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 23 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul délelőtt 12.—	Székely-Udvarhely	indul délután 2.45
Székely-Keresztur	12.31	Bögöz	3.15
Nagy-Galambfalva	1.05	Nagy-Galambfalva	3.41
Bögöz	1.21	Székely-Keresztur	4.18
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 1.50	Héjasfalva	érkezik este 4.50

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.